Sheboygan Nieuwsbode.

J. QUINTUS, Uitgever & Redacteur.

ABONNEMENTS-PRIJS.

Voor 1½ jaar	$ 2,00.
Voor een jaar	$ 1,50.
Voor zes maanden	$ 1,00.
Voor drie maanden	$ 0,50.

Alles volstrekt in vooruitbetaling.

Verschijnt eenmaal per week.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.

Voor een jaar, niet boven de 5 regels	$ 5,00.
Boven 8 tot 16 regels, voor de eerste plaatsing	$ 1,00.
Voor 8 regels of minder, dito	$ 0,50.
Voor elke volgende plaatsing	$ 0,25.

Brieven en ingezonden stukken franco.

2de JAARG. NO. 10. VRIJDAG 31 JANUARIJ 1851. NO. 62.

Eenig orgaan der Nederlanders in Noord Amerika, aan het nieuws, den toestand en de belangen van het Oude en Nieuwe Vaderland gewijd.

THE SHEBOYGAN NIEUWSBODE,
The only Dutch (or Holland) paper in the United States
IS PUBLISHED EVERY FRIDAY,
at the rate of $1,50 per annum or $1,00 for six months,
☞ Payable in advance. ☜
Office: near the Sheboygan Foundry.

TERMS OF ADVERTISING:
(*Sixteen lines or less make a square.*)

Square, for 1 week	$1,00	Square, 6 months	$5,00
„ „ 2 weeks	1,25	„ one year	8,00
Business Cards, of 5 lines or less, per an.	5,00	Every subsequent sq.	4,00
Square, 3 months	3,00	One column, 6 mo'ths	20,00
		„ „ 1 year	30,00

All casual advertisements must be paid for in advance.

☞ Postmasters throughout the Union are politely requested to act as agents for this paper.
—Letters and Communications to be prepaid.

J. QUINTUS.
Sheboygan, Wisconsin. Publisher & Editor.

Berigten van Europa.

NEDERLAND.

'S GRAVENHAGE, 5 Dec. Men verzekert, dat er op dit oogenblik bij het ministerie aanhangig is een wetsontwerp, dat de strekking zou hebben vast te stellen eenige nadere verordeningen op de drukpers. Men wil weten, dat het ontwerp voornamelijk ten doel zoude hebben hen te bestraffen, die zich mogten schuldig maken aan beleedigingen van leden van het koninklijk huis, de staatsministers en andere hooge ambtenaren. Door dit ontwerp zou men aan de eene zijde, het misbruik, dat van de drukpers mogt worden gemaakt, willen keeren en aan den anderen kant, voorzien in eene leemte, die zich in onze strafwetgeving heeft geopenbaard. Immers, het gevolg van het bekende arrest van den hoogen raad was, dat veroordeelden zich, nadat het vonnis in kracht van gewijsde was gegaan, naar buitenslands begaven, ten einde van den termijn van verjaring te kunnen gebruik maken, en na zes maanden in het vaderland terugkeeren, zonder dat zij de straf konden ondergaan, die hun was opgelegd.

ASSEN, 6 Dec. Ten aanzien van den uitslag van den graanoogst in dit gewest verneemt men nog nader, dat dezelve over het algemeen zeer is tegengevallen. Meer bijzonder is zulks met de rogge en de boekweit het geval, welke beide de voornaamste akkergewassen in dit gewest uitmaken. Over het geheel genomen, kan het verbouw der rogge geacht worden een derde minder te bedragen dan in een gewoon jaar: de hoeveelheid stroo is insgelijks gering. De zandboekweit heeft vrij algemeen door de nachtvorsten geleden; de veenboekweit is door harde winden en nachtvorsten in den herfst zeer tegengevallen.—De vroeg uitgezaaide gerst is goed bijgekomen, de latere is minder gunstig geslaagd en heeft, even als de veenboekweit, door de sterke winden veel geleden.

GRONINGEN, 9 Dec. Ten gevolge der bepalingen van de nieuwe Nederlandsche scheepvaartwetten, is, bij besluit van Zijne Majesteit den Koning van Zweden en Noorwegen, van den 8sten October j.l., het differentiele regt van 10 pCt., van Nederlandsche schepen bij indirecte vaart in de Noorweegsche havens geheven. *ingetrokken.*

— In de Fransche dagbladen leest men het navolgende:

" Over het algemeen hecht men weinig geloof aan het vinden van verborgen schatten. Het is echter niettemin waar, dat er nog somwijlen gevonden worden. Dezer dagen is de geheele bevolking van Melun in rep en roer gebragt op het berigt dat er eenwezenlijke schat is ontdekt in den kelder van den voormaligen algemeenen ontvanger *Drouyn de Lhuys*, den vader van den volks-vertegenwoordiger. De gevonden som beloopt niet minder dan 5 millioen fr. in gouden stukken, die op verschillende tijden geslagen en zorgvuldig in kleine vaatjes geborgen zijn."

FRANKRIJK.

PARIJS, 30 Nov. Als eene belangrijke gebeurtenis beschouwt men de nieuwe uitgave van een paar geschriften van den heer *Guizot*, te Parijs, over *Washington* en over *Monk*. De beroemde schrijver geeft in de voorrede van het eerstgemelde geschrift te kennen, dat het eenige middel, hetwelk Frankrijk kan redden, is, dat het een *Monk* of een *Washington* verkrijge.

PARIJS, 6 Dec. Men wil weten, dat aan het huis *Rotschild* door onderscheidene regeringen openingen zijn gedaan tot het sluiten van leeningen, welke zij onverwijld moeten aangaan tot dekking van hare buitengewone uitgaven, als: 50 mill. thr. voor Pruissen; 75 mill. fl. voor Oostenrijk; 10 mill. voor de Weener bank; 80 mill. frs. voor Lombardije; 60 mill. frs. voor Denemarken; 20 mill. frs. voor Griekenland; 50 mill. francs voor Beijeren; 30 mill. frs. voor Hannover; 100 mill. roebels voor Rusland en het 2de gedeelte der Romeinsche leening, welke eerlang moet genegotieerd en uitgegeven worden.

ENGELAND.

LONDEN, 5 Dec. Het stedelijk bestuur van Limerick heeft, op voorstel van sir *John O'Connell*, de volgende resolutie vastgesteld betreffende den brief van *John Russell* in de kerkelijke aangelegenheden: "De vermetele en onbeschaamde brief van den Engelschen minister is eene tergende en voorbedachte beleediging, welke openlijk het Iersche volk wordt aangedaan. Wij zien deze bedreiging, om het strafwetboek hier te lande weder in te voeren, met verachting aan, en wij dringen bij onze vertegenwoordigers aan, dat zij al hunne krachten inspannen, om hem de functien te ontnemen, welke hij onteert." Afschriften van deze verklaring zijn aan al de leden van het Engelsche kabinet gezonden.

Iets over GUTZLAFF.

In de *Courant* van den 3 Dec. wordt gezegd dat dr. *Barth* te Calw, een ijverig en verstandig vriend der zending, betuigt, dat hem, „ een treurig licht over dr. *Gutzlaff's* zendelingswerk in China is opgegaan." Voorts wordt verhaald, dat *Gutzlaff*, bij zijn vertrek uit China, aan zekeren heer *Hamberg*, de leiding der Chinesche zendelingszaak heeft toevertrouwd, en dat voornamelijk van dezen heer de ongunstigste berigten omtrent *Gutzlaff's* werkzaamheid schijnen te zijn uitgegaan. Eindelijk wordt de wensch geuit, dat men hier spoedig omtrent den waren stand der zaken moge worden ingelicht.

Aan dien wensch zal ik trachten te voldoen, door eenige berigten mede te deelen. Ik ben daartoe in staat door de vriendelijkheid van de vereeniging voor de uitbreiding van het Christendom te China, gevestigd te Rotterdam, welke in September l. l. een gedrukt stukje aan hare zuster-vereenigingen in Nederland heeft rondgezonden, behelzende een extract uit de Handelingen eener vereeniging van zendelingen te Hongkong van den 20 tot den 26 Februarij l. l. gehouden, om, op verzoek van vrienden in Engeland mededeelingen te geven omtrent de werkzaamheden van *Gutzlaff*.

Uit deze mededeelingen blijkt, dat die zendelingen weinig vertrouwen stellen op de kunde, de eerlijkheid en goede gezindheid van vele Chinezen, welke door *Gutzlaff* worden gebruikt om Bijbels en Traktaatjes in China te verspreiden en het Evangelie door mondelinge prediking daar bekend te maken. Doch de zendelingen (onder hen ook de genoemde *Hamberg*) verklaren tevens, dat zij niet in staat zijn een gegrond oordeel over hen te vellen, daar het aan tijd gelegenheid en geschiktheid ontbreekt, een voldoend *onderzoek* hierover in te stellen. De slotsom is, dat veel van de kostbare waarheid des Evangelies ten gevolge van de werkzaamheden der agenten van *Gutzlaff* verkondigd is, doch dat die werkzaamheden bij velen ook in hooge mate door huichelarij en bedrog zijn bezoedeld.

Deze slotsom nu was ons bekend reeds voor langen, langen tijd; want *Gutzlaff* zelf heeft haar hier en overal verkondigd, en men kan haar lezen in bijna elk berigt van hem, ook in die, welke in onze Maandberigten zijn opgenomen. Bovendien ligt aan al de opwekkingen van *Gutzlaff* deze slotsom als vooronderstelling ten gronde; want waarom zou hij kundige en brave mannen en vrouwen uit *Europa* in groote getal rondom zich wenschen, indien er, zijns inziens, in China niet een groot gebrek aan de zoodanigen bestond?

Twee dingen zijn intusschen opmerkelijk; vooreerst, dat ook die zendelingen, die het ongunstigst over de Evangelieverkondiging in China oordeelen, geen blaam werpen op *Gutzlaff's goede trouw*, maar hem alleen van *te veel werken*, en daaruit ontstaande *onnaauwkeurigheid en ligtgeloovigheid* beschuldigen; ten tweede, dat zij meer een Methodistischen, dan een Christelijken maatstaf aan de Chinesche predikers schijnen te leeren. Men oordeele. Een der zendelingen, *Burns*, getuige van *Gutzlaff's* mede helpers.

„ Ik ben in meerdere of mindere aanraking geweest met verscheidene leden van de " Union," (*Gutzlaff's* zendelinggenootschap) gedurende de twee laatste jaren. Een' hunner had ik als onderwijzer. Met twee hunner bezocht ik gedurende eenige maanden verscheidene plaatsen van het vasteland (n. l. China), en zoo heb ik gelegenheid gehad om mij met hunne denkbeelden over de Christelijke waarheid bekend te maken. Ik heb met hen de godsdienstoefening gehouden, en een groot deel van hunne dagelijksche gedragingen gezien. Ik kan niet zeggen, dat ik tot de stellige overtuiging ben gekomen van de geestelijke wedergeboorte van een' dier mannen, maar aan den anderen kant hadden zij allen iets, dat gunstig moet genoemd worden uit een Christelijk oogpunt. De kennis van een' of twee hunner was aanmerkelijk en hunne gebeden waren gepast en blijkbaar opregt.

" Ik kan ook getuigen, dat geen hunner oneerlijk is geweest en dat ik dengenen, aan wien ik mijn geld toevertrouwde, eerlijk heb bevonden tot op den geringsten penning. Ik mag hier alleen nog bijvoegen, dat naar al wat ik gezien heb niet alleen van de bedoelde personen, maar ook van verscheidene anderen, en naar hetgeen ik gezien heb bij het bezoeken der vergaderingen van de " Christian Union," ik wel, naar mijne eigene inzigten aangaande de voorwaarden eener behoorlijk ingerigte christelijke gemeenschap, geene personen tot de bediening van het Evangelie zou kunnen toelaten op denzelfden voet als dr. *Gutzlaff* schijnt te doen, maar toch ook, dat ik eene gegronde en toenemende overtuiging heb, dat waar zoo veel waarheid is en deze zoo vlijtig geleerd wordt, er goede grond is om rijke vruchten tot verheerlijking Gods te wachten."

Indien de boom uit de vruchten moet gekend worden, dan, zoude ik zeggen, behoeft men bij zulke vruchten niet meer te twijfelen of de boom goed is.—Doch ik ontken hiermede niet, dat er niet vele bedriegelijke Chinezen zouden zijn, zelfs ook onder de helpers van *Gutzlaff*.

Hamberg wenscht (en wie niet met hem? *Gutzlaff* het meest van allen,) dat " het geheele stelsel van de Chinesche zendelinghelpers meer klaarheid en vastheid verkrijge, door een behoorlijk toezigt op het werk in zijnen geheelen omvang, en dat *Gutzlaff* zich daartoe in Europa middelen en helpers verschaffe."

Eindelijk: den 7 November is te Amsterdam eene eerste vergadering gehouden van afgevaardigden der verschillende vereenigingen voor China in Nederland, waarin de bezwaren tegen *Gutzlaff's* werkzaamheid zijn overwogen; maar na rijp beraad is besloten, op de vroeger bepaalde wijze met de zaak voort te gaan. " De verschillende inlichtingen aangaande hem (*Gutzlaff*) strekten tot zijne regtvaardiging," lezen wij in het berigt omtrent die vergadering door den secretaris, prof. DOMELA NIEUWENHUIS gegeven. Zie *Kerk. Courant* van den 15 Nov.

(*Gron. Ct.*)

Een Engelsch gezigt van Slavernij.

Wij zijn grootendeels onder verpligting aan den Heer J. C. BROEKSMIT, te Boston, voor eene copie van de Londen *Times*, aan welk blad wij de volgende regelen ontleenen betrekkelijk de Slavernij:

Slavernij is slechts eene tijdelijke kwestie. Het is naauwelijks mogelijk dat er over honderd jaren een slaaf in de Ver. Staten zal wezen, om niet te zeggen in geheel Amerika. De slavenhouders zien de wallen rondom hen rijzen, de vestingen openen, de gemeenschap gevestigd en de blokkade gesloten, dat is, de dag op welke zij zich onvoorwaardelijk zullen moeten overgeven. Wij twijfelen geen oogenblik, dat onze kinderen of kinds-kinderen binnen een uur de ketenen zullen zien vallen van de leden der drie millioen slaven.

De vlugtige Slaven wet is slechts eene laatste wetgevende poging tegen dat wat magtiger is dan wetgevende ligchamen—de vooruitgang der menschelijkheid. Elke akker aan het grondgebied der Unie, elk vrij geboren kind aan hare bevolking toegevoegd, en elke landverhuizer die aan hare kusten aanlandt, is een nieuw gewigt in de schaal der afschaffing van slavernij. Waarom dan, tenzij omdat zij uitzinnig en gedoemd zijn, maken de slavenhouders hoegenaamd geene toebereidselen, om zich voor dien grooten dag der vergelding voor te bereiden? Waarom nemen zij den bestendigen duur eener instelling aan in tegenspraak met den toon en loop der moderne beschaving? Wij aarzelen niet hen te raden, om hunne huizen in order te brengen. Indien het nu moeijelijker te doen is dan het was zeventig jaren geleden, in plaats van gemakkelijker te zijn, zoo als de groote staatsman van dien tijd hoopte en verwachtte,— indien tijd tot dus verre de verbazende moeijelijkheden der kwestie eerder verzwaard dan verligt heeft, wat zal dan het geval wezen na dertig jaren, als wanneer er welligt afschaffing moet en zal plaats hebben, zonder dat noch slaaf noch meester voor de verandering is voorbereid?

Het verschil bestaat slechts tusschen *trapswijze* en *plotselinge* afschaffing en het is voor de slaafstaten zelve, om te kiezen, welke van deze twee zij hebben willen—want eene moeten zij hebben.

DE NIEUWSBODE.
SHEBOYGAN, WISCONSIN.
VRIJDAG, DEN 31 JANUARIJ 1851.

WISCONSIN LEGISLATURE.

Het wetgevend ligchaam dezes Staats, sedert 9 Jan. te Madison vergaderd, heeft tot op den 20 dezer niet veel belangrijks uitgevoerd, ten gevolge van den door genoemd ligchaam te kiezen Senator voor het congres. De stemming daartoe heeft op laatstgenoemden dag plaats gehad, met het resultaat, dat Hon. Henry Dodge met 69 stemmen tot Senator dezes Staats herkozen is, voor den tijd van zes jaren, ingaande den 4 Maart aanstaande.

Wij willen plaats noch tijd opofferen, om wekelijks de lange verslagen dezes ligchaams, bestaande in het doen van voorstellen, het maken van resolutien, het inbrengen van bills, het voor of tegen stemmen op dezelve, enz. enz. in ons blad op te nemen, maar stellen ons ten doel om datgene mede te deelen, wat inderdaad meldenswaardig kan zijn van hetgeen door onze Solons tot het welzijn dezes volks staat gedaan te worden of gedaan is.

Zoo verheugt het ons dat, blijkens de verrigtingen des Senaats op 15 Jan., maatregelen voor de Legislature gebragt werden ter afschaffing van de doodstraf, en wij hopen dat de bill die zorgvuldige overweging ontvangen zal, welke het gewigt des onderwerps vereischt.

De afschaffing der doodstraf is een onderwerp van niet gewonen aard en behoort door de wetgevende magt dezer verlichte eeuw niet los behandeld te worden. Het is een maatregel van hervorming en een welke meer krachtdadige hinderpalen tegen zich had, dan eenig ander onderwerp, hetwelk het publieke opinie voor de laatste eeuw heeft bezig gehouden: Het heeft te strijden gehad met de schijnbare heiligheid der doodstraf in het Oude Testament, en wel bepaaldelijk met die schriftuurplaats, welke zegt: "Hij die eens menschen bloed vergiet, diens bloed zal vergoten worden." Maar de sterkste hinderpaal welke deze hervorming tegenstand bood, is het bijgeloovig vooroordeel van menschen geweest, door eenen wraakzieken geest ten dezen opzigte "oog om oog en tand om tand," aangespoord en bezield, en niet door het regt, hetwelk een man of eenige menschen hebben over het leven eens medemenschen.

Een juist begrip van regt, een gevoel van regtvaardigheid en menschelijkheid, een verlicht verstand en de algemeene geest, allen vereenigen zich ter afkeuring dezer bloed-voor-bloed leer, en beschouwen haar als een overblijfsel van barbaarschheid, hetwelk de wetboeken eens verlichten volks niet moest bezoedelen. De voorstanders der doodstraf hebben, na ijverig onderzoek, bevonden, dat hare schijnbare heiligheid in het oude testament nimmer in het nieuwe bevestigd wordt, en dat de schriftuurplaats aan welke zoo veel gezag wordt toegekend, (hij die eens menschen bloed vergiet, enz.) door eenige der voornaamste schrijvers (geene ongeloovigen) slechts als eene voorspelling, op de wraakachtige neigingen des menschen gegrond, en niet als een bevel werd aangemerkt. Dit zij echter zoo als het wil, wij houden ons overtuigd, dat de mensch geen regt bezit, hetzij als eenig persoon of als een verzameld ligchaam, om een mensch het leven te benemen.

Daar wij echter deze onwijze en ongegronde wet dus wilden afschaffen, zouden wij de laatste wezen om den moordenaar aan de maatschappij weder te geven.

Een aan de misdaad van moord schuldige man heeft alle aanspraak op vrijheid verloren en eene wet van God overtreden, welke geene aardsche magt maar een God alleen naar verdienste straffen kan.

Zoodanige misdadigers moesten buiten bereik van het medelijden der uitvoerende magt gesteld worden. Niets dan zeker bewijs van stellige onschuld moest immer eene ontkoming buiten de muren hunner gevangenis voor hen kunnen verkrijgen, tot dat de dood roept om hen voor den regterstoel van God te brengen, tegen wiens wet zij gezondigd hebben en die gezegd heeft: "Mij komt de wrake toe!"

Volgens latere berigten kunnen wij melden, dat bovenstaande bill door den Senaat is aangenomen en er weinig twijfel overschiet, of ook de Assembly zal dezelve passeren, zoodat Wisconsin weldra bevrijd zal wezen van wettigen moord.

Er zijn nog andere gewigtige vraagstukken, welke in deze zitting staan behandeld te worden, als: 1e. De kwestie van "Bank of geen Bank" aan de stem van het volk over te laten.

2e. De vestiging van interest wetten.

3e. De intrekking der drank wet. (De bestaande wet moge welligt eenigzins gewijzigd worden, maar wij gelooven niet dat zij kan worden ingetrokken.)

4e. De intrekking der tegenwoordige exemptie wet en

5e. De beperking van land, hetwelk hierna door eenig mensch mag bezeten worden. Al deze vraagstukken zijn van veel belang voor het volk, en wij zullen daarom onze lezers met den afloop derzelve bekend maken.

☞ Met de stoomboot Arctic, den 24 Jan. te Halifax aangekomen, verneemt men, dat in Frankrijk eene groote opschudding plaats had, ten gevolge der aftreding van 't ministerie, voornamelijk veroorzaakt door de bestaande oneenigheden tusschen President Napoleon en Generaal Changarnier. Een nieuw ministerie is thans opgetreden.

Brand.—Men berigt ons uit town Holland, dat het huis toebehoorende aan den landbouwer A. Stokdijk, en behalve door hem ook nog bewoond wordende door Koop Schreuder, schoenmaker aldaar, in den morgen van den 24 dezer, tusschen 7 en 8 ure eene prooi der vlammen is geworden. De brand is denkelijk ontstaan door de kagchelpijpen, althans het dak stond in een oogenblik in volle vlam, en het vuur had zoodanig de overhand, dat er naauwelijks tijd genoeg was om de nog te bed liggende kinderen te redden. Er is hoegenaamd niets van het huisraad gered en met vele bouwgereedschappen, 40 bushels tarwe, 10 bushels boekweit, en eenige andere vruchten, wordt de schade van A. Stokdijk op ongeveer $ 200 begroot, terwijl die van K. Schreuder aan kleederen, gereedschappen, leder, enz. niet veel minder kan zijn. De schuur is met veel moeite behouden gebleven.

(Wij wilden onze daar wonende landgenooten, die niet tegen brand-verzekeringen bevooroordeeld zijn, [immers velen zeggen dat men de Voorzienigheid niet mag vooruit loopen?] vragen, of zij niet liever eene kleine jaarlijksche opoffering willen doen, dan, bijna geheel afgezonderd wonende en van eene brandspuit verstoken zijnde gedurig bloot staan om in een oogenblik al de vruchten van hunnen arbeid te verliezen? Zie de advertentien van assurantie kantoren in eene andere kolom.)

"Young men's Association."

Eene vereeniging onder bovenstaande benaming is sedert eenige weken in Sheboygan gevormd die elken Donderdag avond vergadert in de Baptist kerk, en waar voorlezingen over verschillende onderwerpen of gepaste aanspraken gedaan, alsook debatten gehouden worden over letterkundige, zedelijke, wetenschappelijke, geschiedkundige of politieke vraagstukken, tot nut en genoegen van iedereen die lust gevoelt dezelve bij te wonen. Voor hen die met de Engelsche taal bekend zijn en van deze nuttige instelling wenschen partij te trekken, laten wij hier eene lijst volgen van diegene, welke op zich genomen hebben eene voorlezing te doen, als ook de tijd wanneer:

Dom.	H. Lyman,	den 6	Februarij.
„	L. W. Davis,	„ 13	„
de Heer	E. E. Kellogg,	„ 20	„
„	J. Quintus,	„ 27	„
Dom.	T. H. Rood,	„ 6	Maart.
Doct.	J. J. Brown,	„ 13	„
de Heer	J. Mc. M. Shafter,	„ 20	„
Doct.	— Hatch,	„ 27	„
de Heer	B. Williams	„ 3	April.
„	R. Walsh	„ 10	„

☞ De nieuwe Gouverneur van Iowa heeft zich in zijne inhuldigings-rede, kort, bondig en echt democratisch uitgesproken. Hij zeide onder anderen: "Wij willen geene banken, want deze veroorzaken door bankroet en zwendelarij slechts schrik, ontsteltenis en onheil onder het volk. Onder gezonde, door het volk vastgestelde wetten, willen wij dit aan zijne eigene nijverheid en matigheid overlaten. Dan zal het steeds in welvaart toenemen en der wereld toonen, dat bank-instellingen en papierengeld tot private gunsten behooren en deze tot het geluk en welzijn eens volks onnoodig zijn. Zonder eendragt hadden wij onze onafhankelijkheid en vrijheid niet erlangd en zonder eendragt en eerbiediging der wetten kunnen wij dezelve niet behouden.

Maisvelden in het Westen.

James Davis, van Waverly, Ross County, Ohio, cultiveerde 1800 acres Indiaansch koren, en heeft dezen winter eene koren krib gevuld, welke 3 mijlen lang 10 voet hoog en 6 voet wijd is. Wij veronderstellen dat dit een van de grootste koren velden ter wereld is, welke namelijk aan een persoon toebehoort.

Op de groote Miami vlakte nabij Lawrenceburg, Indiana, omtrent 25 mijlen beneden Cincinnati, is een veld, 7 mijlen lang en 3 mijlen breed, tot aan Aurora strekkende, hetwelk beplant geweest is met Indiaansch koren voor bijna eene halve eeuw. En, ofschoon koren een van de meest uitputtende vruchten is, nimmer werd hier eenige mest gebruikt en is de grond zoo vruchtbaar als ooit.

De Wabash vallei is ook beroemd voor hare uitgestrekte korenvelden. Wij zouden ons verheugen ook eenige opgaven te zien omtrent genoemde velden in de Illinois prairies.

(*Cin. Gazette.*)

☞ Eene net gekleede jonge dame met eene zuigeling van twee weken, nam over eenige dagen passage op den spoortrein van Baltimore naar Philadelphia. Onder weg maakte zij kennis met een jong meisje; bij een station gekomen zijnde, verzocht de dame haar, haar kind eenige oogenblikken vast te houden, terwijl zij naar haar goed ging zien—en kwam niet terug, ja nam zelfs het meisje's pakje goed en 15 dollars mede. De laatste heeft het kind nog en kan niet verder reizen, naardien zij daartoe geene gelden overig heeft.

☞ Wij zijn verzocht, om aan de in den boedel van John Newman belanghebbende inwoners van town Holland, te melden, dat al worden de aangebodene rekeningen toegestaan, er echter geene betaling zal volgen voor dat het land verkocht is, hetwelk niet voor Junij of Julij kan plaats hebben. De zaakgelastigden in dien boedel hebben geen cent geld in handen.

De Vereenigde Staten en Oostenrijk.

De briefwisseling tusschen den Oostenrijkschen gezant en Hon. Daniel Webster is het onderwerp van veel conversatie, en daar wij geene ruimte voor 't geheel hebben, willen wij trachten onzen lezers eenig denkbeeld van deszelfs voornaamste punten te geven. De brief van den heer Hulsemann, de Oostenrijksche Gezant, is van 30 Sept. en het antwoord des heeren Webster van 21 December. Die van eerstgenoemden is zeer ongerijmd en beleedigend, spreekt over de onkunde des laatsten kabinets ten opzigte der Hongaarsche aangelegenheden en de leugenachtige berigten der Amerikaansche pers. Hij klaagt over de zending van A. Dudley Mann, de geheime agent van Generaal Taylor, die afgezonden was om de onafhankelijkheid van Hongarije te erkennen, in geval zij in staat was dezelve te behouden. "Hoe is het mogelijk," vraagt Mr. Hulsemann, "om zulk een gezantschap overeen te brengen met de grondstelling van non-interventie, met zooveel plegtigheid door den President goedgekeurd in zijne inhuldigings rede op den 5 Maart 1850?" En hij herinnert ons dat Oostenrijk, hetwelk vijf en twintig jaren tegen de Fransche overheersching worstelde, niet gemakkelijk aan een oproer binnen hare eigene grenzen zoude toegeven, en dat "burger oorlog overal eene mogelijke gebeurtenis is." De geheele noot is tamelijk scherp ter bestraffing van het Taylor kabinet.

De heer Webster's antwoord is viermaal zoolang als het protest des ridders. Hij verdedigt de handelwijze van Taylor en Clayton, en ontleent uit onze Amerikaansche denkbeelden en voorbeeld van vrijheid, eene treffende gevolgtrekking aan de terugwerking op Europa, met aanhalingen der keizers Joseph II en Frans I, en de Laybach circulaire van 1841.

"De magt der republick" zegt hij, "is op den tegenwoordigen tijd over eene landstreek uitgestrekt, eene der rijkste en vruchtbaarste des aardbols en van eene uitgestrektheid, waarbij de bezittingen van het huis van Hapsburg slechts als een stipje op de oppervlakte der aarde kunnen vergeleken worden. Hare bevolking, reeds vijf en twintig millioenen, zal die van het Oostenrijksche Keizerrijk overtreffen, binnen den tijd gedurende welken men hopen mag, dat Mr. Hulsemann nog in de lofwaardige kwijting zijner pligten jegens zijn gouvernement blijven mag." Dan regtvaardigt hij onze sympathie met republikeinen wijd en zijd en herinnert Mr. Hulsemann, dat, indien de Amerikaansche pers "leugenachtige berigten" voortplant, zij die aan de Europesche pers ontleent, en Gen. Taylor derhalve wel deed, door getrouwe informatien uit authentieke bronnen te putten! De koers van Mr. Stiles, onze vorige gezant wordt door Mr. Webster goedgekeurd, zoo als het ook gedaan werd door Oostenrijk.

De toepassing van het woord "Spion" op Mr. Dudley Mann, wordt door Mr. Webster verontwaardiger wijze tegengesproken en Mr. Hulsemann wordt ronduit gezegd, dat hij de door Clayton aan Mann gegevene instructies verkeerd voorstelt.

Ten slotte zegt Mr. Webster: "Het zoude nu te vergeefsch wezen om met Mr. Hulsemann deze handelwijze van wedervergelding te betwisten, hetwelk hij veronderstelt op zekeren tijd hierna te kunnen plaats hebben. Deze kwesties zullen betwist worden wanneer zij opkomen, en Mr. Hulsemann en het Weener Kabinet kan verzekerd blijven, dat middelerwijl, terwijl met strikte en juiste getrouwheid al hare onzijdige pligten vervuld worden, niets het volk der Ver. Staten, noch het Gouvernement zal afschrikken, om naar hunne eigene wijze van zien de aan hen als eene onafhankelijke natie behoorende regten uit te oefenen of vrijelijk en ten allen tijde hunne eigene opinie te vormen en uit te drukken, aangaande de staatkundige gebeurtenissen welke onder de beschaafde volken der wereld mogen voorvallen.

Hunne eigene instellingen steunen op de uitgestrektste beginselen van burgerlijke vrijheid; en geloovende dat deze beginselen en de grondige wetten in welke zij zijn opgesloten, op eene verregaande wijze dienstig zijn tot het wel gedijen der Staten,—inderdaad de eenige regerings-beginselen zijn welke aan de behoeften der tegenwoordige verlichte eeuw voldoen — heeft de President met groot genoegen ontdekt, dat in de jongste in het Oostenrijksche rijk ingevoerde Constitutie, vele dezer edele beginselen erkend en toegepast zijn, en hij voedt den opregten wensch, dat deze dezelfde gelukkige uitkomsten door zijner Oostenrijksche Majesteits uitgestrekt gebied mogen opleveren, als zij in de Vereenigde Staten gedaan hebben." De heer Clay opposeerde het drukken van 10,000 extra copies der correspondentie, daarvoor bijval vindende bij Mr. Bodisco, de Russische minister, die tamelijk ongerust gezeten had in het portaal van den Senaat, terwijl Mangum en Walker Oostenrijk en Rusland bedreigden. Eene depeche in de Tribune zegt; Het wordt vrij algemeen verhaald, dat de Oostenrijksche minister zijne noot aan Mr. Clayton adresseerde en zijn paspoort aangeboden werd, tenzij hij de noot introk. De vrienden van de heeren Clayton en Webster zijn zeer toornig over Mr. Clay's aanspraak.

☞ De London *Daily News* spreekt van de ontdekking, omtrent vijf mijlen van de Thermæe Taurinæ (digt bij CivitaVecchia,) eens mosaieken vloers, verondersteld wordt een overblijfsel te zijn van het prachtige paleis van Keizer Trajanus, door Plinius de jonge in zijne brieven beschreven.

De Atlantic.—Deze schoone stoomboot is nu dertig dagen onder weg en er bestaat dus eene wel gegronde vrees, dat zij, gelijk over eenigen tijd de stoomboot *President*, met man en muis is verloren gegaan. Zij was eene der sterkste booten van Collin's Lijn, van eene verbazende grootte —3000 tonnelast—en werd als goed bestand tegen alle gewone gevaren op zee aangezien. De *President* was ook zoo sterk als hout en ijzer die maken konden, en zelfs geen plank van dien is er than is immer gevonden. Zij zonk als lood in den grooten Oceaan, hoe, of wanneer, of waar, is alleen God bekend. (*Mil. Wisconsin.*)

☞ Angstvallig ziet men elken dag naar de aankomst der *Canada* uit, of men ook door deze boot iets van haar lot te weten kan komen.

Bel Air, Maryland, 24 Dec. Een der meest buitengewone voorvallen, die dit werelddeel gedurende de verloopene halve eeuw in rep en roer gebragt hebben, had heden plaats. Eenigen tijd geleden werd het lijk van zekeren Hammond hier digt bij gevonden, alle kenmerken dragende, dat hij wreedaardiglijk vermoord was. Twee personen, Stump en Griffith genaamd, werden als de daders verdacht gehouden, gearresteerd en geregtelijk ondervraagd; Stump als hoofdaanlegger en Griffith als medepligtige.

Stump's verhoor had weinige dagen geleden plaats en hij werd vrijgesproken, op grond, dat de Jury geen voldoend bewijs vond om hem op te hangen.

Griffith, de medepligtige, werd daarop voorgebragt en het geregt heeft zich eenige dagen met hem bezig gehouden. Heden bragt de Jury eene uitspraak uit van *niet schuldig*, op het volgende de bijzondere getuigenis:

Stump vrij gesproken zijnde, was zijn getuigenis natuurlijk aannemelijk en hij werd dus als getuige tegen Griffith opgeroepen. Na aflegging van den eed werd hij ondervraagd:

Vraag.—Weet gij iets aangaande den moord aan Hammond?
Antw.—Ja.
Vraag.—Weet gij wie hem vermoordde?
Antw.—Ja.
Vraag.—Wie heeft het gedaan?
Antw.—IK DEED HET ZELF!
Vraag.—Had Griffith eenig deel daarin?
Antw.—Neen, hij vernam den moord eerst vier uren daarna.

Griffith werd natuurlijk vrij gesproken. Stump kon ook niet weder aangeklaagd worden, daar de vrijsprekende uitspraak der Jury onherroepelijk is; zoo kwam ook de moordenaar vrij.

(*N. Y. Sun.*)

Hoe men een akker land kan meten:—30¼ vierkante yards zijn eene vierkante roede; 4 vierkante roeden zijn 1 akker: 540 akkers zijn 1 vierkante mijl; 4819 vierkante yards of 168 roeden zijn een akker. In het opmeten van een akker bij yards, meet men gewoonlijk 79 yards in de lengte en 79 yards in de breedte; dit moge in het dagelijks leven na genoeg beschouwd worden, doch daar 79 yards in lengte en breedte 4999 vierkante yards maken, krijgt men 69 vierkante yards te veel op een akker. Om den akker juist te bepalen, moest men 79 yards lengte en 66, 1-7 yard breedte nemen. Door 229 voet in de lengte en 198 voet in de breedte, of 73½ yards in de lengte en 66 yards in de breedte te meten, zal men dezelfde uitkomst hebben. (*Am. Farmer.*)

SNIPPERINGEN.

— Honderde menschen die uit Missouri, Illinois, Iowa en andere westelijke staten naar Californie gereisd zijn, zijn terug gekomen; eenigen rijker in de beurs, maar meest allen slechts rijker in *ondervinding*.

— Berigten uit Australie luiden, dat Smith O'Brien eene mislukte poging gedaan heeft om naar Californie te ontsnappen.

— De Michigan Constitutie bepaalt, dat de roerende goederen van elken inwoner dezes staats, bestaande in zulke goederen als de wet voorschrift, van verkoop in executie of eenig ander proces door eenig geregt tot het ontvangen van eenige schuld na de aanneming der constitutie aangegaan, tot een bedrag van niet minder dan vijf honderd dollars zullen buiten gesloten zijn.

— De New-York *Sun* begroot de redevoeringen in het laatste Congres, die gedurende de verloopene twaalf maanden vrij verzonden en door het gansche land verspreid zijn, op niet minder dan vier millioen copies.

— Een stuk steenkool, wegende 10000 pond, bestemd voor de tentoonstelling in Londen, is uit eene der steenkolen mijnen bij Tipton, in Warwickshire, gehaald.

— Wien verwondert het, dat het volk in Groot-Brittanie in zulke diepe ellende zucht? Met een bevolking van 37 millioen zielen, betaalde dit land, namelijk Engeland, Schotland en Ierland, in 1847 de som van 280 millioen dollars aan taxes. Van deze ongehoorde som werd slechts 45 millioen voor eigendommen, de tax der aristocratie en edelmannen, betaald, terwijl van handel en industrie, of liever van het zweet en bloed des volks 235 millioen dollars geheven werden.

— Het Nationaal Monument te Washington is thans 80 voeten hoog. Men zegt dat dit monument, als het gereed is, den Vader zijns Vaderlands waardig en eene eer voor het volk zal wezen, van welks liefdadige giften hetzelve gebouwd wordt.

— In den morgen van 18 Jan. is te Milwaukie een gansche blok huizen afgebrand benevens drie houtloodsen. Totaal verlies omtrent $60,000.

— Sedert eenigen tijd zijn vele schepen in onze Atlantische zeehavens binnen gekomen, welke 60 a 70 dagen onder weg geweest zijn, en dan nog deerlijk toegetakeld. Waarlijk geen plaisier reisje!

— De schulden der Amerikaansche Staten bedragen $208,530,337; de jaarlijksche interest daarvan is $7,640,133. De grootste schuld, $40,511,173, drukt op Pennsylvania; New-Hampshire, Vermont, Delaware, Florida en Wisconsin zijn geheel schuldvrij. New-York heeft eene staatsschuld van $24,338,128.

— Van 1840 tot 1850 zijn 1,237,885 landverhuizers in New-York aangekomen, in 25,384 schepen.

— Majoor *Davezac*, voormalig Ver. Staten gezant in Nederland, is van daar te rug gekeerd en in New-York aangekomen.

— Zilver is zoo schaarsch in de stad New-York, dat vele banken hare een en twee dollar noten inroepen, om de uitbetaling van zilver te vermijden.

— Verleden jaar waren er 288 branden in New-York. Geheel verlies $ 1,500,000. Sterfgevallen aldaar 16,860.

— De ex-president MARTIN VAN BUREN is tot afgevaardigde naar de Londen tentoonstelling benoemd.

— Een schoolmeester in Clairmont County, Ohio, is sedert korten tijd door twee zijner leerlingen vermoord. Zij zijn nog niet gevat.

— De Madison *Democrat* maakt melding van een ontvreemding-systema, hetwelk het School-Fonds jaarlijks $ 10,000 ontsteelt. Volgens de constitutie moeten alle boeten voor misdaden en wangedrag aan het School-Fonds worden uitbetaald. Niet een dollar van de honderd komt echter binnen en daar niemand benoemd is om naar de nakoming dezer wet te zien, zoo hoopt hij, dat de Legislature daar thans in voorzien zal.

— De Godsdienst bewegingen in Engeland zijn bijna gestild, maar men verwacht eene herhaling derzelve met de vergadering van het parlement in Februarij.

— De overland mail heeft het nieuws aangebragt, dat in Macao eene droevige gebeurtenis heeft plaats gehad op den 29 Oct. Het was de verjaardag van den gemaal der Koningin van Portugal. De Portugesche fregat *Donna Maria*, loste des middags de gewone vreugde schoten, op welk schip een groot diner zoude gegeven worden aan de officieren van het Ver. Staten schip *Marion*. Omtrent half twee ure vloog de *Donna Maria* in de lucht, bij welk ongeluk 200 menschen, zoo officieren als manschappen omkwamen. Slechts een officier en 15 manschappen werden door de booten van de *Marion* levend opgevischt.

— De stoomboot *Atlantic*, die den 28 Dec. van Liverpool gevaren is, was den 25 Jan. nog niet te New-York aangekomen. Zelfs in dit saizoen is dit eene ongewoon lange reis en men koestert veel vrees, dat zij verongelukt is.

— De stoomboot *Niagara* is over eenige dagen door den havenmeester van Boston voor de overtreding der Ver. Staten Invoer Wetten in beslag genomen. Zij werd op $270,000 gewaardeerd en kreeg na borgstelling verlof om den 15 dezer af te varen.

— Eene oude vrouw in Cincinnati, eene eijerverkoopster, heeft boven hare deur staan: "Versch geleide eijeren elken morgen, door Betje Briggs."

— Zekere spotvogel annonceert, dat een van de Siam Tweelingen te Charleston is aangekomen, vergezeld van zijnen broeder.

— Men berekent dat verleden jaar 5000 menschen op de landreis naar Californie omgekomen zijn.

— De Pittsburg *Post* zegt, dat eene vrouw in Sharpsburg verlost is van twee kinderen, aan elkaar vereenigd op de wijze als de tweelingen van Siam.

— Ten bewijze der republikeinsche gezindheid onzer regering jegens de Hongaren verdient melding, dat de bekende mademoiselle Jagello als Klerk in het Patent Bureau tegen $4 daags geplaatst is! Tevens zegt men, dat zij in alle kringen van Washington zeer gaarne gezien wordt.

— Gouverneur Ujhazy is tot postmeester van de plaats zijner woning in Iowa benoemd.

— De goedkoope postgeld bill is den 17 Jan. het Huis van Vertegenwoordigers gepasseerd, bepalende een gelijk postgeld van drie cents, gefrankeerd, en vijf cents, ongefrankeerd.

— Eene bill ter afschaffing der doodstraf is in den Senaat van Ohio gepasseerd, men hoopt met grond dat zij ook de Assembly passeren zal.

CORRESPONDENTIE.

Mr. H. v. d. K. te C. Wij vergaten de goede ontvangst uws briefs in ons vorig nommer te melden. Dank!

Mr. W. P. te F. Uw brief kwam in tijds en goed ter hand. Wij zijn wachtende op antwoord van Mr. H. D. over de almanakken, en verklaren ons ter verbetering van spelfouten in zijn artikel bereid.

Mr. v. A. te C Uw brief is ontvangen en aan uw verzoek voldaan. Wacht binnen weinige dagen antwoord.

Mr. G. F. P. te F. Daar is niet aan te denken.

Mr. J. J. v. d. P. te M. Heeft UEd. $1 ontvangen?

MARKTPRIJZEN.

(*Wekelijks nagezien en verbeterd.*)

SHEBOYGAN, WIS. den 31sten Jannarij 1851.

Tarwe, per Bushel,	–	0,75	Meel, per Barrel,	–	5,00
Ind. Koren, do.	–	50	Spek, per pond,	–	0,06
Rogge, do.	–	0,50	Vleesch, do.	–	0,06
Boekweit, do.	–	—	Boter, do.	–	0,14
Garst, do.	–	0,60	Reuzel, do.	–	0,10
Haver, do.	–	0,32	Kaas, do.	–	0,09
Aardappelen, do.	–	0,34	Eijeren, per dozijn,	–	0,16
Boonen, do.	–	0,88	Hout, per cord,	–	1,25
Erwten, do.	–	1,06	Hooi, per ton,	–	12,00

☞ 2⅔ Bushel is een Ned. mud; een barrel is 196 pond, een pond is omtrent 4½ ons Ned; een cord is 128 cub voeten; een ton is 2000 pond.

Getrouwd in Sheboygan, den 25 Jan. door Rev. P. WORK, Mr. FRANKLIN STONE, met Mej. ROSABELLA BLISS.

COMMISSIONERS NOTICE.

The subscribers having been appointed Commissioners, to receive, examine and adjust, all Claims against the Estate of HENRY WILCUS late of Ithica in the State of New-York, deceased, hereby give Notice, that they will meet for this purpose on the Fourth Mondays of February, March, April, May, June and on the 19th day of July next, at the Office of A. H. Edwards, (one of said Commissioners) in the Village of Sheboygan. The time limited for the presentation of Claims is the Twentieth day of July A. D. 1851.

A. H. EDWARDS, } Commissioners.
E. GILMAN, }

Sheboygan, Jan. 20th 1851. 4 w n 61

VERVOLG VAN DEN MOL,
(zie No. 54)

DOOR DOCT. VAN ALTENA.

De natuurlijke historie van den Mol is een veld, waarin nog zeer vele nieuwe ontdekkingen te doen zijn, doch waartoe voorloopige kundigheden behooren. Ik twijfel niet of eenige mijner lezers zullen zich in het vervolg deze kundigheden trachten te verkrijgen en de natuur in hare schuilplaatsen, in het inwendige dezer dierssoort, verder nasporen; genoeg zal het voor mij zijn, als ik bij eenige hunner door mijne oppervlakkige beschrijving de lust naar verder onderzoek mag opgewekt hebben.

Daar de mol zelden uit deszelfs onderaardsch verblijf te voorschijn komt, dan alleen wanneer overvloedige regens in den zomer zijne gangen vullen, of de voet van den landman daarvan de gewelven doet instorten, in welk geval hij hoogere en meer veilige plaatsen, somwijlen al zwemmende tracht te bereiken, heeft hij ook weinig vijanden en ontkomt ook zeer gemakkelijk aan de vervolgingen der roofdieren. Gebeurt het al eens dat hij zich daar buiten vertoont, dan ziet men met welk een spoed en met welk eene behendigheid hij, op het minste gerucht, zich in den grond weet te graven, en hoe veel kracht men zou moeten gebruiken om hem daar weder uit te trekken, zoodra hij slechts ter halver lijf daarin gevorderd is. Dadelijk zoekt hij een ongelijk plaatsje daar de grond niet al te hard is, steekt er zijn neus in en gaat aan het wroeten met zijnen snoet, en aan het werken met zijne pootjes, met zulk eene snelheid dat het te verwonderen is; hij zoekt dus weder in zijn element te komen, want buiten het zelve te zijn valt hem moeijelijk en lastig; hij kan wel over den grond loopen of kruipen, zelfs vrij snel, maar het is als of hij zich niet besturen kan, hij loopt ginds en weder als of hij dronken ware; hij buitelt zelfs somtijds in zijnen loop, daar hij in tegendeel in den grond zijnen weg weet te vinden en alle beletselen te ontwijken; deze ongeregelde loop van den mol op den grond, komt zekerlijk daarvan daan, dat hij gewoon is door naauwe gangen te loopen, waarin hij niet noodig heeft op zijne streek te letten. Deze gangen, waarvan hij den ingang zorgvuldig sluit, maakt de mol zelve met zijn snoet en de voorste pooten en werpt de aarde met den kop op; in zeer korten tijd, weet hij in alle rigtingen, eene groote uitgestrektheid gronds te doorwroeten, waartoe hij gewoonlijk eenen droogen, lossen en vruchtbaren grond uitzoekt; in steenachtigen, moerassigen of eenigzins vochtigen grond wordt hij zelden aangetroffen; hij werkt in alle jaargetijden, doch legt in de lente daarin den meesten ijver aan den dag, die wederom in den winter verminderd: nimmer echter, gelijk sommigen gemeend hebben, brengt de mol gelijk de marmotten en andere dieren den winter al slapende door; dit is eene dwaling; uithoofde dat hij den bevroren grond niet kan opgraven, houdt hij zich bij sterke vorst stil; maar zoodra het begint te dooijen, ziet men hem weder aan het werk, waarvan het spreekwoord voort gekomen is: *de mollen werken, het zal beginnen te dooijen.* De mol komt slechts tweemaal daags uit zijne gangen, om de overtollige omgewroete aarde naar buiten te brengen, en zich voedsel te verschaffen, hetwelk gewoonlijk uit insekten bestaat. De mol graaft van uit een middenpunt in eene regte strekking, en opent in verschillende rigtingen gangen die onderling wederomdoor kanalen gemeenschap oefenen; de hoopen die hij van afstand tot afstand maakt, hebben slechts ten doel de losse aarde die den doorgang zou beletten, te verwijderen.

Het verblijf alwaar hij zijne jongen werpt, hetgeen tweemaal 's jaars tot vier a vijf in een worp geschiedt, vordert eene afzonderlijke beschrijving. Het zelve is op eene bijzondere en kunstige wijze gewrocht: hij begint met de aarde loste maken, op te werpen en centamelijk hoog gewelf daar te stellen, dat door schutsels is verdeeld en door van afstand tot afstand geplaatste pilaren wordt ondersteund. De aarde waaruit het gewelf is te zamen gesteld, wordt vooraf zoodanig door hem in een gedrukt, geduwd en met wortels van verschillende planten doormengd, waardoor hetzelve eene vastheid en ondoordringbaarheid erlangt, dat geen water daardoor in dringen kan: in het midden van den bodem van dat gewelfd verblijf, vormt hij eene verhevenheid waarop hij gedroogde bladen en kruiden brengt, en alzoo een nest voor de jongen vormt. Op deze wijze zijn de jongen beveiligd tegen het instroomend water van buiten; en mogt dat alzoo overvloedig worden dat het die hoogte konde bereiken, dan zijn daartoe, door den mol gevormde afleidingskanalen voorhanden, die straalswijs van af dat terras, schuins tot op eenen afstand van twaalf a vijftien voet den grond doorboren, en ook te gelijkertijd tot uitgang verstrekken voor de moedermol, wanneer deze voedsel moet gaan opzoeken. De diepte waarin den mol door zijn instinct gedreven, onder den grond zijn winterverblijf aanlegt, is gewoonlijk het punt tot waar de vorst de aarde zal doordringen, daar de mol tot instandhouding van deszelfs soort, noodwendig onder de bevroren aardkorst in den winter moet verwijlen, dewijl slechts daar alleen deszelfs voedsel te vinden is, en hij geen voorraad oplegt; uit welke aanwijzing voor den landman, tot beveiliging zijner wortelvruchten voor de vorst veel partij te trekken is.

De mol leeft van alle dieren die hij ontmoet, maar bepaaldelijk van insekten, als: keverwormen en daauwpieren; kikvorschen en hagedissen vallen zij ook aan, alleen de pad, zegt men, eten zij niet. Hij is uiterst gulzig en heeft geen eetlust gelijk andere dieren, maar valt zijne prooi met eene vraatzucht aan zonder wederga, waarin hij zich, noch door de tegenwoordigheid van iemand noch door eenig ander hindernis laat storen. Volgens gedane waarnemingen, valt hij, wanneer hij 3 a 4 uren gevast heeft, als uitgehongerd op het voedsel aan en kan niet boven de 10 of 12 uren vasten. Na zich verzadigd te hebben wordt hij door eene brandende dorstgekweld, welke hij zelfs dan nog lescht, wanneer hij bij het vel vast gehouden en in die houding bij het water gebragt wordt.

De schade welke de mol aanbrengt, en waarom hij onophoudelijk den oorlog wordt aangedaan, bestaat slechts: in het omwroeten van een gedeelte gronds en opwerpen van eenige molshoopen, waardoor enkele jonge plantjes worden vernietigd en het maaijen der grasvelden voor den landman bemoeijelijkt wordt; welke weinig beteekenende schade dubbel vergoed wordt, door het aanmerkelijk aantal schadelijke dieren en insekten die hij verteert. Voorts behoort men niet over het hoofd te zien, dat het uitspreiden der verkruimelde en vruchtbare aarde der molshoopen, ter bedekking en als ter verjonging van de grasplantjes dienen kan, en de mol bovendien het natuurlijk werktuig mag genoemd worden om door zijne gangen den grond voor licht en lucht te openen, en waterleidingen te vormen, waardoor de regen gemakkelijk in den grond gebragt en overtollig water afgevoerd wordt.

Uit het een en ander blijkt ten duidelijkste, dat de mol tot de voor den landbouw nuttige dieren behoort, die alleen uit onkunde en een snatsch aanhangen aan het oude en niet minder uit vooroordeel vervolgd worden. Bij eene onverhoopte te sterke vermenigvuldiging op enkele plaatsen, waardoor tijdelijk schade aan den landbouw zou kunnen worden toegebragt, zullen menschen handen zeldzaam in staat zijn, om de bovenmatige vermeerdering dezer diersoort te bedwingen; maar der wijze natuur, die aan elk soort van dieren zijne natuurlijke vijanden gegeven heeft, om het evenwigt in dezelve te doen blijven bestaan, en niemer door hare eigene middelen eenige diersoort geheel en al verdelgt, staan vele en velerlei natuurverschijnselen en middelen ten dienste, als daar zijn: overvloedige plasregens, de vervolgingen van vossen, egels en wezelen, en van katten en honden, waardoor een tal dier wezens kan worden omgebragt, om in een oogenblik des tijds aan deze vermenigvuldiging paal en perk te stellen; hetgeen *en* de strikken van eenen *De la Faille* en *Le Court.en* de school voor mollenvangers van dezen laatsten, geheel en overtollig maakt. Ik aarzel dus geen oogenblik, mij openlijk tot voorspraak van den mol op te werpen en te verklaren, dat al deze middelen schadelijker zijn niet alleen als de mol zelve; maar ook, dat deze vervolgingen in strijd zijn met het hierin zigtbare plan der schepping, en de mol ten volle onze bescherming waardig is.

Landbouwkundige Stelsels.

Het is ontegenzeggelijk het hoogste doel van den landbouw, om met de minste kosten het hoogste product te verkrijgen.

Waar wij geene vergelijkingen maken kunnen, moeten wij voorzeker aan het geziene of gezegde, betrekkelijk den landbouw geloof schenken.—

De vragen wat is nuttig? wat is voordeelig? zijn in 't landhuishoudelijk bedrijf niet scherp genoeg van elkander gescheiden. Veel is er nuttig zonder daarom voordeelig te zijn.

De landbouwer welke geene behoorlijke zorg aan zijne vloeibare mest besteedt, veroorzaakt zich zeer vele schade en verliest veel geld bij de bebouwing van zijnen grond.

Verrotte mest is geschikter voor zulke planten welke men als snel groeijende kent, minder ontleedde mest daarentegen voor planten van langzameren groei.

☞ De abonnements-prijs op den Sheboygan *Nieuwsbode* is slechts EEN DOLLAR EN VIJFTIG CENTS per jaar, of nog *geen drie cents* per week! Zij die wenschen in te teekenen, hebben slechts het geld in een brief te sluiten [franco] aan J. QUINTUS.
Sheboygan, Wis.

Agenten voor den Nieuwsbode.

De volgende heeren zijn zoo vriendelijk het agentschap op zich te nemen, inteekenings-gelden voor dit blad te ontvangen en met de namen op te zenden:

Den Heer I. R. Muller, town Lima.
„ P. Souffrouw, town Holland.
„ J. I. van Keulen, dito.
„ A. van Ingen, Sheboygan Falls.
„ W. Plocher, Fairwater.
„ J. J. van de Plassche, *Milwaukie*
„ H. van der Kolk, Chicago.
„ G. J. Beckers, Albany.
„ J. G. Wijnhamer, Buffalo.
„ I. C. Brinkman, Cincinnati.
„ J. van den Hoek, Zeeland, *Mich.*
„ L. Dooge, Ravenna, dito.
„ C. Schoemaker, St. Louis.
„ H. J. Hasebr k, Pella, Iowa.
„ J. Bruijnooge. Pickelville, N. Y.
„ V. B. Palmer, voor de steden New-York, Boston en Philadelphia.

Meer heeren zich hiermede willende belasten, zoo zal het den uitgever aangenaam zijn hunne namen ter plaatsing op deze lijst te vernemen.